

“मीठे बच्चे— यस बेहद नाटकलाई सदा स्मृतिमा राख्यौ भने अपार खुसी हुनेछ, यस नाटकमा जो राम्रा पुरुषार्थी र अनन्य छन्, उनीहरूको पूजा पनि अधिक हुन्छ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ स्मृतिले दुनियाँका सबै दुःखहरूबाट मुक्त गरिदिन्छ, हर्षित रहने युक्ति के हो ?

उत्तर:- सदा स्मृति रहोस्— अहिले हामी भविष्य नयाँ दुनियाँमा जाँदैछौं । भविष्यको खुसीमा रह्यौ भने दुःख भुल्नेछौ । विघ्नको दुनियाँमा विघ्न त आउँछन् तर स्मृति रहोस्— यस दुनियाँमा हामी बाँकी थोरै दिन मात्र छौं अनि हर्षित रहनेछौ ।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग...

ओम् शान्ति । यो गीत धेरै राम्रो छ । गीत सुन्नासाथ माथिबाट लिएर ८४ जन्मको रहस्य बुद्धिमा आउँछ । यो पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, तिमी जब माथिबाट आउँछौ भने सूक्ष्मवतन हुँदै आउँदैनौ । अब सूक्ष्मवतन भएर जानु छ । बाबाले सूक्ष्मवतन अहिले मात्र देखाउनुहुन्छ । सत्ययुग-त्रेतामा यस ज्ञानको कुरा पनि रहँदैन । न कुनै चित्र आदि हुन्छन् । भक्तिमार्गमा त अथाह चित्र छन् । देवी आदिको पूजा पनि धेरै हुन्छ । दुर्गा, काली, सरस्वती सबै एउटै हुन् तर नाम कति राखेका छन् । जसले राम्रो पुरुषार्थ गर्छन्, अनन्य छन् उनीहरूको पूजा पनि बढी हुन्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी नै पुज्यबाट पुजारी बनेर बाबाको र आफ्नो पूजा गर्दछौं । यी बाबाले पनि नारायणको पूजा गर्थे नि । अचम्मको खेल छ । जसरी नाटक देख्दा खुसी हुन्छ नि, त्यस्तै यो पनि बेहदको नाटक हो, यसलाई कसैले पनि जान्दैन । तिम्रो बुद्धिमा अब सारा ड्रामाको रहस्य छ । यस दुनियाँमा कति अथाह दुःख छ । तिमी जान्दछौ— अब थोरै समय बाँकी छ, हामी नयाँ दुनियाँमा गइरहेका छौं । भविष्यको खुसी सम्भना रह्यौ भने त्यसले यस दुःखलाई हटाइदिन्छ । लेख्छन् बाबा धेरै विघ्न पर्छन्, घाटा पर्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— जस्तोसुकै विघ्न आओस्, आज लखपति छौ भोलि कखपति (कंगाल) बने पनि तिमी त भविष्यको खुसीमा रहनु छ नि । यो हो नै रावणको आसुरी दुनियाँ । चल्दा-चल्दै कुनै न कुनै विघ्न पर्छ । यस दुनियाँमा बाँकी थोरै दिन छन् फेरि हामी अथाह सुखमा जानेछौं । बाबाले भन्नुहुन्छ नि— हिजो श्याम थिए, गाउँका छोरा थिए, अहिले बाबाले हामीलाई ज्ञान दिएर सुन्दर बनाइरहनुभएको छ । तिमी जान्दछौ— बाबा बीजरूप हुनुहुन्छ, सत् हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ । उहाँलाई परम आत्मा भनिन्छ । उहाँ उँचभन्दा उँच रहनेवाला हुनुहुन्छ, पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ । हामी सबै जन्म-मरणमा आउँछौं, उहाँ रिजर्भमा रहनुहुन्छ । उहाँले त अन्त्यमा आएर सबैको सद्गति गर्नु हुन्छ । तिमीले भक्तिमार्गमा जन्म-जन्मान्तर गाउँदै आएका छौ— बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरकै बन्नेछौं । मेरा त एक बाबा दोस्रो न कोही । हामी बाबाका साथमा नै जानेछौं । यो हो दुःखको दुनियाँ । कति गरिब छ भारतवर्ष । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले भारतवर्षलाई धनवान् बनाएको थिएँ फेरि रावणले नर्क बनाएको छ । अहिले तिमी बच्चाहरू बाबाको सम्मुख बसेका छौ । गृहस्थ व्यवहारमा पनि त धेरै रहन्छन् । सबैलाई यहाँ त बस्नु छैन । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर रंगीन कपडा लगाऊ, कसले भन्छ सेतो लुगा लगाऊ । बाबाले कहिल्यै कसैलाई भन्नुभएको छैन । तिमीलाई राम्रो लाग्दैन त्यसैले सेतो लुगा लगाएका हौ । हुन त तिमीले यहाँ सेतो लुगा लगाउँछौ, तर रंगीन कपडा लगाउनेले पनि त्यस ड्रेसमा पनि धेरैको कल्याण गर्न सक्छन् । माताहरूले आफ्ना पतिलाई पनि सम्झाउँछन्— भगवानुवाच छ पवित्र बन । देवताहरू पवित्र छन् त्यसैले त उनलाई ढोग्छन् । पवित्र बन्नु त राम्रो हो नि । अहिले तिमी जान्दछौ— सृष्टिको अन्त छ । धेरै पैसा के गर्छौ । आजकल कति डाँका लाग्छन्, घुसखोरी कति छ । यो अहिलेको लागि गायन छ— कसैको माटो मुनी दबिन्छ... सफल उसैको हुन्छ जसले ईश्वरका लागि लगाउँछ (किनकी दबी रहे धूल में... सफल होगी सोई, जो धनी के नाम खर्चे...) धनी त अहिले सम्मुख हुनुहुन्छ । समझदार बच्चाहरूले आफ्ना सबै थोक धनीको नाममा सफल गर्छन् (सेवामा लगाउँछन्) ।

मनुष्यहरू त सबै पतितले पतितलाई नै दान गर्छन् । यहाँ त पुण्य आत्माहरूको दान लिनु छ । ब्राह्मण सिवाय अरू कसैसँग सम्बन्ध छैन । तिमी हौ पुण्य आत्मा । तिमीले पुण्यको नै काम गर्छौ । यी भवनहरू बनाउँछन्,

त्यहाँ पनि तिमी नै रहन्छौ । पापको त कुरा छैन । जे-जति पैसा छ विश्वलाई स्वर्ग बनाउनमा नै खर्च गरिरहन्छन् । आफ्नो पेटमा पटुका कसेर पनि भन्छन्— बाबा मेरो एउटा भए पनि ईटा यसमा लगाइदिनुहोस् । हामीलाई वहाँ महल मिल्नेछ । कति समझदार बच्चाहरू छन् । पत्थरको साटो सुन मिल्छ । समय नै बाँकी थोरै छ । तिमीले कति सेवा गर्छौ । प्रदर्शनी मेला बढ्दै जान्छन् । केवल बच्चीहरू तीक्ष्ण होऊन् । बेहदका बाबाका बन्दैनन्, मोह छोड्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई स्वर्गमा पठाएको थिएँ, अब फेरि तिमीलाई स्वर्गको लागि तैयार गरिरहेको छु । यदि श्रीमत्तमा चल्थौ भने उच्च पद पाउनेछौ । यी कुरा अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । सारा सृष्टिचक्र तिम्रो बुद्धिमा छ— मूलवतन, सूक्ष्मवतन र स्थूलवतन । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, स्वदर्शन चक्रधारी बन, अरूलाई पनि सम्झाउँदै गर । यो धन्धा हेर कस्तो छ । स्वयं नै धनवान्, स्वर्गको मालिक बन्नु छ, अरूलाई पनि बनाउनु छ । बुद्धिमा यही रहनु छ— अरूलाई बाटो कसरी बताऊँ ? ड्रामा अनुसार जुन कुरा बित्यो, त्यो ड्रामा । सेकेण्ड बाई सेकेण्ड जे हुन्छ त्यसलाई हामी साक्षी भएर हेर्छौ । बच्चाहरूलाई बाबाले दिव्य दृष्टिले साक्षात्कार पनि गराउनुहुन्छ । पछि गएर तिमीले धेरै साक्षात्कार गर्नेछौ । मनुष्य दुःखमा त्राहि-त्राहि गरिरहनेछन्, तिमीले खुसीमा ताली बजाउनेछौ । हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौं त्यसैले अवश्य नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ । त्यसको लागि यो विनाश तयार छ । यो त राम्रो हो नि । मनुष्य सम्झन्छन्— आपसमा लडाईं नगरून्, शान्ति होस् । पुग्यो । तर यो त ड्रामामा निश्चित छ । दुई बाँदर आपसमा लड्छन् मख्खन बीचमा तेस्रोलाई मिल्छ । त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर, सबैलाई बाटो देखाऊ । रहनु पनि साधारण छ, खानु पनि साधारण छ । कहिलेकाहीँ खातिरी पनि गरिन्छ । जुन भण्डाराबाट खान्छन्, भन्छन् बाबा यो सबै हजुरको हो । बाबा भन्नुहुन्छ— ट्रस्टी भएर सम्हाल । बाबा सबै थोक हजुरले दिनुभएको हो । भक्तिमार्गमा केवल भन्थ्यौ मात्रै । अहिले म तिमीलाई भन्छु— साक्षी बन । अहिले म सम्मुखमा छु । म पनि ट्रस्टी बनेर फेरि तिमीलाई ट्रस्टी बनाउँछु । जे गरे पनि सोधेर गर । बाबाले हरेक कुरामा राय दिनुहुन्छ । बाबा घर बनाऊँ, यसो गरूँ । बाबाले भन्नुहुन्छ ठीकै छ गर । तर पाप आत्माहरूलाई दिनु छैन । बच्ची ज्ञानमा चल्दिन, विवाह गर्न चाहिन्छन् भने के नै गर्न सकिन्छ र ! बाबाले त सम्झाउनुहुन्छ— तिमी किन अपवित्र बन्छ्यौ तर कसैको तकदिरमा छैन भने पतित बन्न पुग्छन् । अनेक प्रकारका घटनाहरू पनि भइरहन्छन् । पवित्र बन्दा-बन्दै पनि मायाको थप्पड लाग्छ, बिग्रन पुग्छन् । माया बडो प्रबल छ । उनीहरू पनि कामको बश हुन पुग्छन्, फेरि भनिन्छ ड्रामाको भावी । यस घडीसम्म जे-जति भयो कल्प पहिले पनि भएको थियो । नयाँ केही पनि छैन । (नथिंग न्यू) । राम्रो काम गर्न लाग्दा विघ्न पार्छन्, नयाँ कुरा होइन । हामीलाई त तन-मन-धनले विश्वलाई अवश्य स्वर्ग बनाउनु छ । सबै कुरा बाबामा स्वाहा गर्नेछौ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीले श्रीमत्त अनुसार यस विश्वको रूहानी सेवा गरिरहेका छौ । तिम्रो बुद्धिमा छ— हामीले आफ्नो राज्य फेरि स्थापन गरिरहेका छौ । बाबाले भन्नुहुन्छ— यो रूहानी हस्पिटल कम युनिभर्सिटी तीन पाइला पृथ्वीमा खोल, जसबाट मनुष्य सदा निरोगी, सम्पन्न बन् । पृथ्वीको ३ पाइला पनि कसैले दिदैनन् । भन्छन् बी. के. ले जादू गर्छन्, भाइ-बहिनी बनाउँछन् । तिम्रो लागि ड्रामामा युक्ति धेरै राम्रो रचिएको छ । भाइ-बहिनीले कुदृष्टि राख्न सक्दैनन् । आजकल त दुनियाँमा यति गन्दा छ, कुरै नसोध । जसरी बाबालाई दया आउँछ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूलाई पनि दया आउनुपर्छ । जसरी बाबाले नर्कलाई स्वर्ग बनाइरहनुभएको छ, त्यस्तै तिमी रहमदिल बच्चाहरूपनि बाबाको सहयोगी बन्नु छ । पैसा छ भने हस्पिटल तथा विश्व-विद्यालय खोल्दै जाऊ । यसमा धेरै खर्चको कुरा छैन । केवल चित्र राख । जसले कल्प पहिले ज्ञान लिएका होलान् उनीहरूको ताला खुल्नेछ । उनीहरू आइरहनेछन् । कति बच्चाहरू टाढा-टाढाबाट आउँछन् पढ्नको लागि । बाबाले यस्ता पनि देख्नुभएको छ जो राती एउटा गाऊँबाट आउँछन्, सबैरे सेंटरमा आएर भोली भरेर जान्छन् । भोली यस्तो पनि नहोस् जुन चुहिरहोस् । उनीहरूले फेरि के पद पाउनेछन् ! तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुसी हुनुपर्छ । बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, बेहदको वर्सा दिन । कति सहज ज्ञान छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ जो बिल्कुल पत्थरबुद्धि छन् उनलाई पारसबुद्धि बनाउनु छ । बाबालाई त धेरै

खुसी रहन्छ । यी गुप्त छन् नि । ज्ञान पनि गुप्त छ । मम्मा-बाबा यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्छन् भने हामी फेरि किन कम बन्ने ! हामी पनि सेवा गर्छौं । त्यसैले यो नशा रहनुपर्छ । हामीले योगबलले आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं । अहिले हामी स्वर्गका मालिक बन्छौं । वहाँ फेरि यो ज्ञान रहने छैन । यो ज्ञान अहिलेको लागि हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) समभूदार बनेर आफ्ना सबै कुरा धनीको नाममा सफल गर्नु छ । पतितलाई दान गर्नु छैन । ब्राह्मण सिवाय अरू कसैसँग पनि सम्बन्ध राख्नु छैन ।
- २) बुद्धिरूपी भोलीमा यस्तो कुनै पनि यस्तो छिद्र नहोस् जसले गर्दा ज्ञान चुहिरहोस् । बेहदका बाबाले बेहदको वर्सा दिन पढाइ पढाइरहनुभएको छ, यस गुप्त खुसीमा रहनु छ । बाबा समान रहमदिल बन्नु छ ।

वरदानः- प्रवृत्तिमा रहँदै मेरोपनको त्याग गर्ने सच्चा ट्रस्टी मायाजित भव

जसरी फोहरमा कीरा उत्पन्न हुन्छन् त्यसरी नै जब मेरोपन आउँछ भने मायाको जन्म हुन्छ । मायाजित बन्ने सहज तरिका हो- स्वयंलाई सदा ट्रस्टी सम्भ । ब्रह्माकुमार अर्थात् ट्रस्टी, ट्रस्टीलाई कसैमा पनि लगाव हुँदैन किनकि उसमा मेरोपन हुँदैन । गृहस्थी सम्भनाले माया आउँछ र ट्रस्टी सम्भनाले माया भाग्छ, त्यसैले न्यारा भएर प्रवृत्तिको कार्यमा आउँछौं भने मायापुफ रहनेछौं ।

स्लोगनः- जहाँ अभिमान हुन्छ वहाँ अपमानको फिलिङ्ग अवश्य आउँछ ।